

ת"פ 52482/05/19 - מדינת ישראל, תביעות ירושלים נגד גיא בן דוד

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 52482-05-19 מדינת ישראל נ' בן דוד

בפני כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
המאשימה מדינת ישראל תביעות ירושלים
נגד גיא בן דוד
הנאשם ע"י ב"כ עו"ד עדי ארבל

החלטה

לפניי בקשה למחוק את עבירת קשירת הקשר מהאישום הראשון שבכתב האישום (יפורט להלן), לנוכח טענת הנאשם לפגם או פסול שנפל בכתב האישום, מכוח סעיף 149(3) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן - **החסד"פ**).

כתב האישום (המתוקן לאחר הפרדת נאשמים)

נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו באישום הראשון עבירה של קשירת קשר לפשע, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - **חוק העונשין**), וכן 2 עבירות של ייבוא סם, לפי סעיפים 13 + 19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן - **הפקודה**) המיוחסות לו באישום השני.

מהאישום הראשון עולה, כי במועד שאינו ידוע למאשימה, זמן מה עובר למעצרו, קשרו הנאשם עם נאשם אחר (להלן - **האחר**) קשר לביצוע פשע, שעניינו ייבוא סם מסוכן מסוג קנבוס. ע"פ הקשר שבין הצדדים, סוכם כי הם ירכשו סם מסוג קנביס, אשר יישלח מארצות הברית בחבילות באמצעות חברת UPS, והנאשם יאסוף את הסם בהגיעו למדינת ישראל.

בהמשך למתואר, בדרך שאינה ידועה למאשימה במדויק, רכשו הנאשמים את הסם בחו"ל וייבאו אותו לארץ בחילות דרך חברת UPS. החבילות הגיעו לנמל התעופה בן גוריון על-פי פרטים שמסרו הנאשמים לשולח.

מהאישום השני עולה, כי במסגרת הקשר ולשם השגת מטרות הקשר, ביום 8.4.2019 בסמוך לשעה 14:30, התקבלו בבית המכס בנתב"ג שתי קופסאות שימורים גדולות בצבע זהוב, המכילות שתי שקיות שחורות שבתוכן קנביס במשקל של 443.19 גרם ו-440.89 גרם נטו. על החבילה הראשונה הופיעה כתובת על שם פלוני במבשרת ציון, וכן צוין מס' טלפון השייך לאחר.

בנוסף לכך, ובמסגרת הקשר ולשם השגת מטרות הקשר, ביום 8.4.2019 בסמוך לשעה 14:30, התקבלו בבית המכס

בנתב"ג שתי קופסאות שימורים גדולות בצבע זהב, המכילות שתי שקיות שחורות שבתוכן קנביס במשקל 904 גרם נטו. על החבילה השניה הנ"ל הופיעה כתובת של אלמוני במבשרת ציון, תוך ציון מספר טלפון אחר השייך לאחר.

בהמשך לאותן נסיבות, ביום 10.4.2019 בסמוך לשעה 14:00, ולאחר תיאום מוקדם באמצעות חברת UPS ושוטר אל מול האחר, הונחה החבילה הראשונה בכתובת במבשרת ציון, וכך גם החבילה השניה. בסמוך לשעה 14:00 במקום הנחת החבילה הראשונה, אסף הנאשם את החבילה ובה הסם.

טענות הצדדים

ב"כ הנאשם טוען, כי לא היה מקום לייחס לנאשם את עבירת קשירת הקשר לפשע נשוא האישום הראשון, לנוכח הנחיית פרקליטת המדינה מס' 3.1 שעניינה "הכנה וניסוח כתב אישום" (להלן - **ההנחיה**), הואיל ובהתאם לאותה הנחיה, אין מקום לייחס עבירת קשירת קשר, כאשר העבירה נשוא הקשר ידועה. טענה זו הועלתה בעל-פה והמאשימה ביקשה להגיב עליה בכתב, כשנתנה זכות תשובה לנאשם, טרם קיום דיון.

ראשית נטען ע"י המאשימה, כי הבקשה שהועלתה בעל-פה לקונית ואינה מגובה באסמכתאות, ודי בכך לדחותה; שנית נטען על-ידה, כי לנוכח הוראות ההנחיה, כתב האישום הוגש כראוי, שכן מנסיבות המקרה עולה בבירור, כי מהלך קשירת הקשר הוא עצמאי, ואינו "נבלע" בעבירה העיקרית של ייבוא הסמים, כאשר מידע זה חיוני להבנת המכלול ומתן הקשר ראוי לעבירה ולנסיבותיה החמורות. לטעמה של המאשימה, מחיקת העבירה של קשירת קשר, תהפוך עבירה זו "לאות מתה".

בתשובתו, דחה ב"כ הנאשם את עמדת המאשימה. ראשית טען, כי אין בהוספת האישום הראשון כדי לסייע בהבנת עבירת ייבוא הסם; שנית טען, כי מהאישום הראשון נעדר פירוט סיבתי כיצד התקשרו הנאשם והאחר כדי לתכנן את הקשר לביצוע העבירה. לטעמו של הסניגור, לא קוימו הוראות סעיף 85(4) לחסד"פ שעניין דיות הפרטים העובדתיים שיש לכלול בכתב האישום.

לאחר כל זאת שמעתי את הצדדים בעל-פה בקצרה.

דיון והכרעה

ראשית, אשר לתשתית של הדין הנוהג, עניינו בטענה לפי סעיף 149(3) לחסד"פ, הקובע במסגרת "טענות מקדמיות" כך:

"149. לאחר תחילת המשפט רשאי הנאשם לטעון טענות מקדמיות, ובהן -

...

(3) פגם או פסול בכתב האישום".

סעיף 85(4) לחסד"פ, שעניינו "אישום" והפרטים שצריכים להיכלל בכתב אישום מורה כך:

"85. כתב אישום יכיל -

.....

(4) תיאור העובדות המהוות את העבירה, בציון המקום והזמן במידה שאפשר לבררם..."

בנוסף, במוקד טיעוני הצדדים השאלה, האם כתב האישום עומד בקווים המנחים שנקבעו בהנחיה, בכל הנוגע להעמדה לדין בעבירת קשירת קשר, לה מוקדש מקום מיוחד בסיפא להנחיה:

"עבירת קשירת הקשר - מתי תיכלל בכתב האישום:

90. עבירת הקשר הקבועה בסעיף 499 לחוק העונשין עוסקת בהתקשרות

העבריינית עוד טרם התגבשותה או תחילת ביצועה של העבירה מושא הקשר. מטרתה היא מניעת מעשים המבוצעים כבר בשלבים מוקדמים לקראת ביצוע העבירה המושלמת מושא ההתקשרות, כדי למנוע את הוצאתה לפועל, והיא משמשת גם כאמצעי למיגור ההתקשרות עצמה, כאשר התקשרות זו מסוכנת בפני עצמה בנוסף לעבירה זו או אחרת המשמשת כנושא ההתקשרות. בהתחשב בדברים אלה, נקבע בפסיקה, כי עבירת קשירת הקשר היא 'עבירה עצמאית העומדת על רגליה שלה ואינה עבירה הנגזרת מהעבירה המושלמת', ועל כן אין מניעה עקרונית להעמיד לדין אדם בעבירת קשירת הקשר גם כאשר הקשר מומש והעבירה מושא הקשר יצאה אל הפועל, שאזי בכתב האישום יכללו הן עבירת הקשר והן העבירה המושלמת".

91. יחד עם זאת, בהתחשב בכך שבמקום בו העבירה מושא הקשר בוצעה, או שנעשה ניסיון לבצעה, ממילא ניתן לגזור עונש אחד בלבד על שתי העבירות,

הרי שככלל, ראוי שלא להאשים אדם בעבירת קשירת הקשר כאשר ניתן להוכיח את ביצוע העבירה מושא הקשר, ויש להסתפק בהעמדתו לדין בגין ביצוע העבירה המושלמת או בגין ביצוע עבירת ניסיון. זאת, אלא אם כן ישנה מטרה מיוחדת אשר מצדיקה האשמה והרשעה גם בעבירת הקשר, שאותה לא ניתן להשיג באמצעות הרשעה בעבירה המושלמת בלבד, כגון מקרה בו תלוי ועומד נגד הנאשם עונש מאסר מותנה בעבירה של קשירת קשר, או כאשר יש בהאשמה בעבירת הקשר כדי לסייע בהבנת ההקשר של העבירה, או של שרשרת עבירות קשורות" [ההדגשה במקור].

92. ככלל, כאשר לא מיוחסת לנאשם עבירה של קשירת קשר לצד העבירה

המושלמת יש להקפיד לפרט בכתב האישום את העובדות הנוגעות לקשירת הקשר, שכן לעובדות אלה יש רלוונטיות לשאלת חומרת המעשים. זאת, ביתר שאת, לאור הוראות סעיף 40 ט לחוק העונשין, המונה, בין היתר, את התכנון שקדם לביצוע העבירה כנסיבה המשפיעה על מתחם העונש ההולם לעבירה."

שנית, ולגופן של הטענות, סברתי שיש ממש בטענת הסניגור.

עמוד 3

עיון בהנחיה בכללותה מלמד, כי היא כוללת הוראות ברורות שנועדו לקדם את חקר האמת לצד ניהול הליך הוגן תוך שמירה על זכויות הנאשם בהליך. כך נקבע, כי יש לכלול בכתב אישום עובדות רלבנטיות בלבד, הנחוצות להוכחת אשמו של נאשם מחד, אך באופן מפורט דיו, על-מנת לסייע לנאשם לדעת בצורה המדויקת ביותר, במה הוא מואשם, מאידך. בסעיף 12 נקבע, לדוגמה, כי כאשר הוספת חלק כללי בכתב אישום "נדרשת לצורך ביאור פרטים או עובדות המתוארים בו", מן הראוי לעשות כן. דברים ברוח זו נכתבו גם בסעיף 19 להנחיה, שם צוין כי "יתכנו מקרים בהם יש הצדקה למתן 'רקע' עובדתי ונסיבתי, הקשור במישרין ובעקיפין למעשה העבירה עצמו" (ההדגשה במקור). עוד נקבע, כי הוספת "עובדה מחמירה" שיש בה להשחיר את פני הנאשם, תיכלל רק במקרים חריגים שעיקרם, הוספת נתון הנחוץ להבנת הקשר הדברים.

ברוח דברים אלו, שבתי ועיינתי בהוראות ההנחיה הנוגעות לעבירת קשירת הקשר (סעיפים 90-92 שצוטטו לעיל), ולא מצאתי, כי הכללת עבירה זו במסגרת האישום הראשון נחוצה בנסיבות העניין, כאשר העבירה העיקרית היא ייבוא סמים באמצעות הזמנה מראש בדואר. עצם פעולה זו בנסיבות המתוארות, מחייבת תכנון מוקדם, וגם אם התכנון המוקדם כלל יותר מאדם אחד, והוא עשוי לבסס עבירה של קשירת קשר, אין זה מוצדק בנסיבות העניין לייחס זאת לנאשם, שעה על-פי עובדות כתב האישום בכללותו ניתן להוכיח לכאורה את עבירת ייבוא הסמים.

זאת משום שאין מתקיימות הנסיבות המנויות בסעיף 91 להנחיה, דהיינו, קיומה של "מטרה מיוחדת אשר מצדיקה האשמה והרשעה גם בעבירת הקשר, שאותה לא ניתן להשיג באמצעות הרשעה בעבירה המושלמת בלבד, כגון מקרה בו תלוי ועומד נגד הנאשם עונש מאסר מותנה בעבירה של קשירת קשר, או כאשר יש בהאשמה בעבירת הקשר כדי לסייע בהבנת ההקשר של העבירה...".

תנאים אלו אינם חלים בעניינו כעולה מתשובת ב"כ הנאשם, ודי אם האישום הראשון ייהפך לחלק הכללי, מבלי שבסיפא לו תיכלל העבירה של קשירת קשר.

אשר לטענת הסניגור כי האישום הראשון אינו מפורט דיו - דין טענה זו להידחות.

סעיף 18 להנחיה קובע כך:

"ככל שהדבר מתאפשר ורלבנטי, יכלול כתב האישום גם את הפרטים הבאים:

(1) מועד מדויק ככל הניתן של ביצוע העבירה ומשך הזמן שבו בוצעה...

(2) תיאור הזיקה ורקע היחסים שבין הנאשם לגורמים השונים המפורטים בכתב

האישום..."

לטעמי, אופן ניסוחו של האישום הראשון מספק במכלול הנסיבות, שכן מצוין בו ש"זמן מה עובר למעצרים" - כלומר פרק זמן לא ארוך סמוך לפני המעצר - תכנון השניים את ייבוא הסמים - הגם שדרך רכישת הסמים נעשתה "בדרך שאינה ידועה למאשימה במדויק". אני סבור כי הדבר עולה בקנה אחד עם לשון החוק ועם לשון ההנחיה, ולכן לא מצאתי להתערב בנקודה זו.

סוף דבר

פועל יוצא מהאמור הוא, שאני מורה על תיקון כתב האישום, כך שהאישום הראשון יהפוך ל"חלק כללי", תוסר ממנו הוראת החיקוק המתייחסת לקשירת קשר, והאישום השני יהפוך לפרק העובדות, שבסופו הוראות החיקוק הנוגעות לייבוא סמים.

ניתנה היום, י"ב חשוון תש"פ, 10 נובמבר 2019, במעמד
הצדדים.